

Narhuus Vandmølle tilkommende Eneret til Maling — det Beløb, som bestemmes af willige Mænd. Om man faaer et Tal ind eller ikke, forekommer mig at være af liden Betydning; thi Tallet vilde i alle Tilfælde kun blive aldeles kalkulatorisk. Men ikke i Finantsloven at optage en Bevilling til en Udgift, som man veed vil finde Sted, forekommer mig at være aldeles udenfor de almindelige Regler for Finantslove.

Ingerslev: Jeg vil dertil blot tillade mig at sige, at det er mig bekendt, at denne Taxationsforretning af willige Mænd er foretaget, at Kjendelsen — eller hvad den skal kaldes — er affagt, og at Erstatningssummen just er ansat til 25,000 Rb. Saavidt jeg veed, er Skjønnsforretningen indsendt til Indenrigsministeriet med Forespørgsel, om man forlanger Overtjøn, eller om man vilde afbiescere ved det allerede afholdte Skjøn. Efter hvad jeg har hørt, skal Mølleeieren ikke have i Sindet at ville forlange Overtjøn, hvis Indenrigsministeren bifalder den afholdte Forretning.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Det er mig ikke bekendt, hvilke Efterretninger Indenrigsministeriet har modtaget i saa Henseende, og heller ikke, hvilken Beslutning, det vil komme til. Det forekommer mig klart, at det saaledes som den ærede Landstingsmand, der først talte, bemærkede, vilde have været korrektere, om en Post af denne Bestaafenhed havde udtrykkelig fundet sin Plads i Finantsloven, med Beløbet opført kalkulatorisk. Det vil være det ærede Medlem bekendt, hvad det er for Motiver, der i det andet Thing have bestemt det Votum, ifølge hvilket denne Post er udeladt. Jeg antager heller ikke, at det vil have nogen som helst Bausfællighed, naar et Beløb bliver tilkjendt Eieren af Møllen, da at udbetale det i Henhold til de Regler, der bestaaende her have været gjorte gjældende, og Beløbet vil da blive opført paa den Tillægsbevilling, der vil blive forelagt Rigsdagen til næste Aar. Hovedsagen maa være, at der i Rigsdagen ikke har reist sig Tvivl om, at det Beløb, som maatte blive

tilkjendt ved willige Mænd, virkelig vil være at udbetale; saasnart Indenrigsministeren har erklæret, at intet Videre fra hans Side ønskes foretaget i Sagen, og dette antager jeg fremgaaer af de Forhandlinger, der have fundet Sted i det andet Thing saavel som her.

Wessely: Jeg skal blot bemærke, at i Landstinget har der om denne Gjenstand ikke fundet nogen Forhandling Sted.

Brasch: Nei, der har ikke fundet nogen Forhandling Sted her med Hensyn til dette Spørgsmaal; men desto mere omfattende have Forhandlingerne været i det andet Thing. Naar man har fulgt dem og har lagt Mærke til de Motiver, der ere blyvne anførte der, vil man ikke kunne forundre sig over, at der ikke er opført nogen Sum i Finantsloven, da det endog saa fra flere Sider er fremhævet, at det ikke var umuligt, at Staten selv skulde have en Godtgjørelse i Stedet for at give en Godtgjørelse eller Erstatning. Under disse Forhold, hvor man aldeles har maattet gribe det Løse og Uvisse, forekommer det mig meget passende, at Summen er holdt aaben.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets § 2 (see Anhang A., Sp. 1675)

vedtoges eenstemmig med 34 Stemmer.

2) Endringsforslag af Indenrigsministeren til § 3:

Efter „5. ad A. m. Redningsvæsenet“ indstyhdes:

„ad 4. Understøttelser.

Til Understøttelse til Enker og Børn efter de ved Redningsforsøget ved Sagen den 27de December 1862 omkomne Mænd udenfor selve Redningsmandsstabet, i Analogi med de i Lov af 26de Marts 1852 § 6 indeholdte Regler, anslaaes 60 Rb.“

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.